

З Е М Я

Тази земя
тази земя, по която тъпча сега,
тази земя — не е моя земя
тази земя, която пролѣтенъ вѣтъръ пробужда,
простете, е чужда.

Сутринъ тръгвамъ.
го задрѣства Фабричниятъ пжтъ
съ рубашки
безброя.
Ние сме слети съ сърдцето,
съ умѣтъ,
но. . . земята не чувствамъ моя.
Надъ мойта земя,
на пролѣтъ
лжчитѣ
шуртятъ,
гърмятъ водопади
отъ слънце
надъ мойта
земя.